



DUMINICA ORTODOXIEI

Prima Duminică a Postului Sfințelor Paști este dedicată biruinței credinței ortodoxe asupra ereziilor. Sfinții Părinți care s-au reunit în Sinoadele Ecumenice din secolele IV-VIII, au statornicit dreapta învățătură despre dumnezeirea Fiului și a Sfântului Duh, precum și despre adevărata cinstire ce se cuvine sfințelor icoane. Instituită de către Sinodul de la Constantinopol din 11 martie 843, această sărbătoare a fost închinată biruinței drepte credințe asupra celor care luptau împotriva cinstirii icoanelor, a Sfintei Cruci și a sfințelor moaște, fiind totodată și sărbătoare a biruinței drepte credințe asupra tuturor ereziilor sau învățăturilor greșite, în general. Duminica Ortodoxiei amintește despre biruința ortodocșilor împotriva ereticilor, culminând cu restabilirea cinstirii sfințelor icoane. Așadar, hotărârea ca prima Duminică din Postul Sfințelor Paști să fie numită Duminica Ortodoxiei, a fost luată în anul 843, la Sinodul de la Constantinopol, dar ea a fost pregătită de Sinodul al VII-lea Ecumenic de la Niceea din anul 787, când Sfinții Părinți au proclamat cinstirea sfințelor icoane, ca manifestare a credinței ortodoxe. Înțelegerea sfințelor icoane ne ajută să privim cu speranță și bucurie taina vieții noastre și a aproapei. Sfințele icoane ne încredințează de valoarea persoanei umane, a persoanei noastre, dar și a semenului. Hristos și sfinții ne privesc din icoane și ne îndeamnă să avem o privire curată, sinceră și binevoitoare. Această privire curată se cuvine să o îndreptăm și spre semenul nostru care poartă pe chipul său pecetea chipului lui Dumnezeu, fiecare om fiind o persoană unică și irepetabilă, plină de mister, o ființă cu vocație de a trăi veșnic în iubirea lui Dumnezeu cel veșnic. Acest chip al lui Dumnezeu în om poate fi întunecat din pricina păcatelor, a patimilor egoiste, a lipsei de iubire smerită și milostivă. Dar acest chip își poate redobândi strălucirea prin rugăciune și pocăință, prin participarea la viața liturgică a Bisericii, prin împărtășirea cu Sfințele Taine, prin cultivarea dragostei frățești împreună cu toți care Îl mărturisesc pe Hristos ca Mântuitor și Tămăduitor. Fiecare creștin poate participa la împlinirea acestei lucrări duhovnicești de restaurare și sfințire a chipului său și al semenului său, după chipul luminos al lui Hristos și al sfinților Săi. Fiecare dintre noi poate deveni Samaritanul cel milostiv care îl ajută pe cel căzut în suferință să se ridice și îl conduce pe drumul vindecării duhovnicești și trupești. Să nu uităm că Părintii Bisericii văd în Samaritanul milostiv din parabolă (Luca 10, 25-37) pe însuși Mântuitorul Iisus Hristos, Care a venit să ne ridice din boală, din păcat și din moarte. Așadar, fiecare dintre noi poate să Îl urmeze pe Hristos și să devină aproapele celui aflat în suferință. Milostivirea față de cei aflați în nevoi ne aseamănă cu Dumnezeu însuși și ne ajută să dăm un răspuns bun în fața lui Dumnezeu. Facerea de bine față de cei care suferă și au nevoie de ajutorul nostru este semnul prezenței Duhului în viața noastră, dovada că suntem creștini.

Binecuvântarea de a fi bătrân

Dacă analizăm terminologia cuvântului bătrân (*patriarh, conducător*) întâlnit în Sfânta Scriptură, vom vedea că se referă la un bărbat matur și înțelept. Nu se referă doar la vârsta înaintată a persoanei deși nu o exclude și în multe situații o presupune. „Presbites” înseamnă om bătrân, iar „presbiteros” înseamnă om mai în vârstă. Bătrânii erau conducătorii înțelepți ai neamului, conducătorii bisericii. Există o greșită mentalitate, conform căreia persoanele în vârstă nu mai au de spus prea mult societății. Pe de o parte sunt persoanele mai tinere care consideră că bătrânii trebuie să iasă din implicarea lor socială. Pe de o altă parte sunt persoanele bătrâne care nu se mai vad în stare pentru o implicare în viața societății. Dar ce spune Sfânta Scriptură despre bătrâni? În Vechiul Testament, bătrânii aveau un rol decisiv în mersul societății. Bătrânii participau în conducere (Numeri 11, 16-17) și îi sfătuiau pe regi (1 Regi 12, 6-8). Bătrânii judecau pricinile de neînțelegere din popor (Deuteronom 22, 13-19) și erau martori în probleme legale (Rut 4, 2-11). Îndeplineau ritualuri religioase (Ieșire 12, 21) și reprezentau semințiile (1 Regi 8, 1-3). Bătrânii ajutau la educarea poporului (Ieșire 19, 7-8): „Tinerii înaintea bătrânilor să aibă ochi și nu gură”. Atitudinea Bisericii față de bătrâni se referă la cinstire, respect, ascultare și iubire. Cinstește-i pe bătrâni: „Înaintea celui cărunt să te scoli, să cinstești fața bătrânului și să te temi de Domnul Dumnezeuul tău. Eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru” (Levitic 19, 32). Ascultă-i pe bătrâni: „Oare nu la bătrâni sălășluiește înțelepciunea și priceperea nu merge mână în mână cu vârsta înaintată?” (Iov 12, 12). Încununează-i pe bătrâni: „Cununa bătrânilor sunt nepoții, iar mărirea fiilor sunt părinții lor” (Pildele lui Solomon 17, 6). Iubește-i pe bătrâni: „Pe cel bătrân să nu-l înfrunți, ci să-l îndemni ca pe un părinte...; pe femeile bătrâne îndeamnă-le ca pe niște mame...; pe văduve cinstește-le, dar pe cele cu adevărat văduve” (1 Timotei 5, 1-3). Atitudinea lui Dumnezeu față de bătrâni se referă la binecuvântare, belșug și ocrotire. Dumnezeu îi binecuvântează pe bătrâni cu roade: „Răsădiți fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori. Încă întru bătrânețe unse se vor înmulți și bine viețuind vor fi, ca să vestească Drept este Domnul Dumnezeuul nostru și nu este nedreptate întru Dânsul” (Psalm 91, 13-14). Dumnezeu îi binecuvântează pe bătrâni cu ocrotirea Sa: „Ascultați voi, cei din casa lui Iacov și toți cei care ați mai rămas din casa lui Israel, pe care v-am purtat din sânul maicii voastre, de care am avut grijă de la nașterea voastră. Până la bătrânețea voastră Eu sunt Același, până la adâncile voastre căruntele Eu vă voi ocroti. Precum am făcut în trecut, Mă leg înaintea voastră că vă voi ocroti și vă voi izbăvi și în viitor” (Isaia 46, 3-4). Ce atitudine avem față de îmbătrânirea noastră? Una de deznădejde, disperare? Sau una în care înțelegem ca acesta este mersul normal al vieții noastre? Cu ajutorul lui Dumnezeu, trebuie să trăim frumos prin toate etapele vieții noastre așteptând întâlnirea și petrecerea veșniciei cu Creatorul nostru. Ce atitudine avem față de persoanele bătrâne? Una duhovnicească. Toți oamenii sunt copii, însă nu toți oamenii ajung să fie bătrâni. Este un privilegiu să fi bătrân, o binecuvântare! Proverb: *Mulți consideră bătrânețea un fel de boală de care nu scapă nimeni. Adevărul este acesta: tinerețea e o boală din care ne revenim de îndată ce ajungem la bătrânețe.*

ÎNTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI DESPRE CREDINȚA ORTODOXĂ

Întrebare: Care este a șaptea poruncă bisericească?

Răspuns: Să nu citim cărțile ereticilor.

Întrebare: Ce învață această poruncă?

Răspuns: Sfânta noastră Biserică Ortodoxă, având de la Dumnezeu chemarea să călăuzească pe creștini pe drumul dreptei învățături, are datoria să atragă luarea-aminte a acestora asupra tuturor lucrurilor care i-ar putea abate de la acest drum. Astfel, prin porunca aceasta le cere celor care nu sunt întăriți în cunoașterea și înțelegerea cuvântului dumnezeiesc să se ferească de citirea cărților potrivnice credinței adevărate, cum sunt cele ale ereticilor, spre a nu fi amăgiți de învățături pierzătoare de suflet (1 Timotei 4, 7), ci să se hrănească „cu cuvintele credinței și ale buneii învățături” (1 Timotei 4, 6).

Întrebare: Care este a opta porunca bisericească?

Răspuns: Să nu înstrăinăm, nici să folosim spre scopuri străine, lucrurile bisericești sau averea Bisericii.

Întrebare: Ce învață această poruncă?

Răspuns: Biserica folosește lucrurile și bunurile sale la săvârșirea sfintelor slujbe, la susținerea așezămintelor sale și la săvârșirea de fapte bune (Faptele Apostolilor 1, 29-30). Înstrăinarea acestor lucruri sau întrebuițarea lor spre folosul propriu duce, deci, pagubă Bisericii, iar pentru cei care se fac vinovați de astfel de fapte, înseamnă păcat, căci porunca a opta dumnezeiască spune: „Să nu furi”.

Întrebare: Care este a noua poruncă bisericească?

Răspuns: Să nu facem nunți, ospețe sau alte petreceri în timpul posturilor.

Întrebare: Ce învață această poruncă?

Răspuns: Biserica a rânduit anumite zile în care creștinii să prăznuiască cele mai însemnate evenimente din viața Mântuitorului și a sfinților. Acestea, fiind unele de bucurie, iar altele de întristare, de bună seamă că cele dintâi vor fi prăznuite cu bucurie sufletească, iar celelalte, cu întristare și cu înfrânare trupească și sufletească. Prin porunca aceasta, Biserica cere creștinului ca în zilele de întristare arătate de ea, în zilele de post, să nu facă nuntă și petreceri, care sunt prilej de veselie și, în genere, să nu ia parte la bucurii și plăceri. Împlinirea acestei porunci sporește creștinului evlavia și dragostea față de Dumnezeu.

Întrebare: Ce sunt legile civile?

Răspuns: Acestea sunt legile date de stat, pentru buna cârmuire și îndrumare a poporului pe calea binelui obștesc și pentru continua înflorire a vieții acestuia. La întocmirea lor, autoritatea statului ține seama de voința și de trebuințele poporului. Sfânta noastră Biserică învață pe credincioșii săi să se supună întru totul legilor Statului, „căci nu este stăpânire decât de la Dumnezeu; iar cele ce sunt, de Dumnezeu sunt rânduite. Pentru aceea, cel ce se împotrivesc stăpânirii se împotrivesc rânduielii lui Dumnezeu. Iar cei ce se împotrivesc își vor lua osânda” (Romani 13, 2). Creștinul va da socoteală înaintea Dreptului Judecător și pentru împlinirea sau călcarea acestor legi. Credincioșii sunt îndrumați să-și împlinească îndatoririle lor cetățenești față de Patrie, cu același zel și cu aceeași râvnă ca și pe cele față de Biserică.

PROGRAM LITURGIC

ZIUA	ORA	SLUJBE / ACTIVITĂȚI
Marți 27 februarie	14 ⁰⁰	Spovedanie
Miercuri 28 februarie	8 ⁰⁰ 17 ⁰⁰	Sfânta Liturghie a Darurilor Paraclisul Sf. Icoane Portărita
Joi 1 martie	13 ³⁰ - 14 ³⁰	CATEHEZĂ: Ierarhi și slujitori ai Bisericii Ortodoxe Române susținători ai Marii Uniri
Vineri 2 martie	14 ⁰⁰ 17 ⁰⁰	Spovedanie Sfântul Maslu cu 7 preoți
Sâmbătă 3 martie	7 ⁰⁰ 14 ⁰⁰ 17 ⁰⁰	Sf. Liturghie, pomenirea morților Spovedanie Vecernie
Duminică 4 martie	7 ⁰⁰ 11 ³⁰ 17 ⁰⁰	Utrenia și Sfânta Liturghie Program de bibliotecă Vecernie

Ajutor dezinteresat



Într-o seară, un tânăr se întorcea acasă. Dar, din cauza întunericului ce se lăsase, s-a împiedicat de un bolovan și, căzând, s-a lovit destul de tare. Supărat foc, a plecat mai departe, dar un gând nu-i dădea pace. „Ce căuta ditamai bolovanul în mijlocul drumului și cum de nu l-a văzut la timp? Aoleu, dar dacă mai trec și alți oameni și pățesc la fel ca el?”. Chiar în acea clipă, tânărul s-a oprit și, cu toate că se lovide destul de tare și se grăbea să ajungă acasă, a făcut cale întoarsă până la bolovanul cu pricina pe care l-a împins la marginea drumului. Acolo putea să stea oricât, că nimeni nu s-ar mai fi împiedicat de el. De-abia acum, tânărul nostru a plecat liniștit și mulțumit spre casă. Rana pe care i-o pricinuiseră căzătura îl durea parcă mai puțin acum, când știa că i-a scăpat, poate, și pe alții de la o suferință ca a lui. Să știi să te gândești și la ceilalți, înseamnă să știi să trăiești. Bucuriile celor de lângă noi trebuie să fie și bucuriile noastre, iar durerile și necazurile lor, trebuie să ne doară și pe noi. Decât să ne purtăm fiecare de grijă, mult mai bine ar fi dacă fiecare ar avea grijă de ceilalți. Te-ai întrebat vreodată dacă n-ai trecut chiar tu pe drumul acela de pe care tânărul a dat la o parte bolovanul? Fără să îl cunoști, fără să te cunoască, fără să aștepte vreo mulțumire, omul acela ți-a făcut un bine. „Dragostea necondiționată - rădăcina și izvorul binelui”.

Viața

Demult, a venit la un călugăr, un om tare necăjit și l-a întrebat: – Ce este rău cu mine? De ce nu îmi găsesc liniștea? De ce nu sunt mulțumit de viața mea?

Bătrânul călugăr a luat, atunci, o sticlă și, după ce a umplut-o pe jumătate cu apă, a pus-o în fața omului și l-a întrebat:

– Cum e această sticlă?

– Este pe jumătate goală!

– Vezi, i-a mai spus călugărul – eu o văd pe jumătate plină. În viață, trebuie să vezi partea frumoasă a lucrurilor. Nu este greu, mai ales că în toate există ceva frumos. Dacă vom ști să privim natura, vom vedea frumusețe și bogăție. Dacă vom ști să-l privim pe om, în adâncul lui, vom vedea bunătate și dragoste. Privind astfel viața și oamenii, devenim noi înșine mai frumoși, mai bogați și mai buni. „Fii totdeauna cu Dumnezeu, dacă vrei ca Dumnezeu să fie totdeauna cu tine!” (Sf. Ioan Gură de Aur).

